

Varanje italijanske mladine

OB PRIMERU RENZA RENZIJA IN GUIDA ARISTARCA

KAM VODI POT G. PELLE?

Desetega t. m. zjutraj bi bil moral dr. Renzo Renzi iz nemškim svojim poslovnim tovaršem in z italijansko pisateljico Renato Viganò ogledati si okolje in ljudi, kjer se je v času zadnje vojne razvijalo dogajanje, ki ga je Renata Viganò opisala v svojem delu "Agnesa". Iz tege bi se moral razviti le film, ki bi prikazal partizansko borbo prebivalcev neapeljske pokrajine. Toda Renza Renzija na sestankih ni bilo. Karabinjerji so namreč enega jutra vdri v njegovo stanovanje in ga odpeljali v poznane vojaške zapore v Peschiera. Zaka?

Prvega februarja letos je izšel v reviji "Nuovo cinema" njegov članek, ki smo ga objavili v včerajšnji številki v katerej je on jedel datih snov za dober film, ki bi podal vsaj kolikor toliko (seveda v mlejški obliki) realno sliko italijanske okupacije Grčije. Dolgo pa so te objavi ni bilo opaziti, ker je bil članek objavljen dogodok. Toda 10. t. m. je kot z jasnega treščila veda, da so karabinjerji artileri avtorja tega članka in pa direktorja revije "Nuovo cinema", v kateri je bil članek objavljen Guida Aristarca, ki ju zaprli v vojaški zapori v Peschieri. Vzrok arretacije: pisanje in objava članka, motivacija pa esramoteno italijanske vojske in sicer po čl. 7 in 81 italijanskega vojaškega zakonika, ki glasita približno takole: "Vojak, ki javno sramoti kralja, cesarsko vlado, veliki fašistični svet... se kaznjuje z vajščkom zaporom od 2 do 7 let." Ista kazen zadene vojak, ki javno sramoti vojsko, ali pa celo le teh.

Ta smo navedli odstavek italijanskega zakonika, kjer pravil izrecno, da se kaznjuje vojak, ... Poleg tega sta običajno skupaj oviti vse, ki smo že omenili — vojaški zapor. Kaj to pomeni? Saj sta ob le nadavnini civilista, navadna državljanina, ki sta sicer bila vojska in celo vojska v celo častnik, toda sedaj sta navadna državljanina. Kaj pa, kdo to je bil članek objavljen že 1. februarja, dok'čim so se posedice "esramoteno" in celo povlačilev. Ta smo navedli odstavek italijanskega zakonika, kjer pravil izrecno, da se kaznjuje vojak, ... Poleg tega sta običajno skupaj oviti vse, ki smo že omenili — vojaški zapor. Kaj to pomeni? Saj sta ob le nadavnini civilista, navadna državljanina, ki sta sicer bila vojska in celo vojska v celo častnik, toda sedaj sta navadna državljanina. Kaj pa, kdo to je bil članek objavljen že 1. februarja, dok'čim so se posedice "esramoteno" in celo povlačilev.

Po kapitulaciji italijanske vojske leta 1943, v času "demokratike", vladajo, ki je delno podobno v nedogled. Zato je Renzijo članek že blela slika vse one dobe, ki jo Pella, Taviani, Marras in drugi italijanski danšča načinjajo danes podobno ljudje skušajo danes začeti v celo povlačilev.

Dobro pa je vendarle to, da se v to žalostno in zares nevhalevno rohoto vpregrili le italijanski uradni krogovi in ostale fašistične sodrge, kajti vse ostali del italijanskega ljudstva, od delavcev pa do najvišjih vrhov italijanske kulture, se je postavilo na stran običajnosti. Ni nikdar se Italijani zarisala tako ostra črta med fašizmom in demokracijo, kot v tem primeru. Na eni strani zakrnjeni fašisti in fašistično pravljivo, na drugi strani pa vse zdravo ljudstvo. Solidarnost, ki so jo v tem primeru pokazali italijanski razumevniki, je bila v celo povlačilev.

Po kapitulaciji italijanske vojske leta 1943, v času "demokratike", vladajo, ki je delno podobno v nedogled. Zato je Renzijo članek že blela slika vse one dobe, ki jo Pella, Taviani, Marras in drugi italijanski danšča načinjajo danes podobno ljudje skušajo danes začeti v celo povlačilev.

Dobro pa je vendarle to, da se v to žalostno in zares nevhalevno rohoto vpregrili le italijanski uradni krogovi in ostale fašistične sodrge, kajti vse ostali del italijanskega ljudstva, od delavcev pa do najvišjih vrhov italijanske kulture, se je postavilo na stran običajnosti. Ni nikdar se Italijani zarisala tako ostra črta med fašizmom in demokracijo, kot v tem primeru. Na eni strani zakrnjeni fašisti in fašistično pravljivo, na drugi strani pa vse zdravo ljudstvo. Solidarnost, ki so jo v tem primeru pokazali italijanski razumevniki, je bila v celo povlačilev.

Po kapitulaciji italijanske vojske leta 1943, v času "demokratike", vladajo, ki je delno podobno v nedogled. Zato je Renzijo članek že blela slika vse one dobe, ki jo Pella, Taviani, Marras in drugi italijanski danšča načinjajo danes podobno ljudje skušajo danes začeti v celo povlačilev.

Dobro pa je vendarle to, da se v to žalostno in zares nevhalevno rohoto vpregrili le italijanski uradni krogovi in ostale fašistične sodrge, kajti vse ostali del italijanskega ljudstva, od delavcev pa do najvišjih vrhov italijanske kulture, se je postavilo na stran običajnosti. Ni nikdar se Italijani zarisala tako ostra črta med fašizmom in demokracijo, kot v tem primeru. Na eni strani zakrnjeni fašisti in fašistično pravljivo, na drugi strani pa vse zdravo ljudstvo. Solidarnost, ki so jo v tem primeru pokazali italijanski razumevniki, je bila v celo povlačilev.

Za označbo vsega tega je imelo najprimernejša izjava, ki jo je dal poznani italijanski filmski režiser De Santis.

Rekl smo, da so bile tedaj italijanske demokratične, anti-fašistične sile močne, toda to je veljalo samo za množice in zares ozek krog političnih voditeljev. Da je to res, nam kaže dejstvo, da so Renzijo članek artileri na osnovi fašističnega zakona, ki se danes — osem let po vojni in deset po vrednem padcu fašizma — še vedno govorijo o velikem fašističnem svetu, cesarski kroni in podobnem. Morda bi kdo utegnil reči, da je to žalostno, cela vrsta podobnih dogodkov in vsa doseganje italijanske politike jasno pripoveduje, da je bilo to zelo verjetno namenoma "zemanarjevo", in da je bil velik del onih, ki so se v prvih povojnih letih takoj tolkli na svoja fašistična pravila, ker se bi ne mogli razlagati kakšne fašiste, kako je mogome, da se ni sla ta sramota demokratice, tja, kamor spada. In zato se so odgovorni tudi tedanjih sedanjih italijanskih občinstva.

Rekl smo, da so bile tedaj italijanske demokratične, anti-fašistične sile močne, toda to je veljalo samo za množice in zares ozek krog političnih voditeljev. Da je to res, nam kaže dejstvo, da so Renzijo članek artileri na osnovi fašističnega zakona, ki se danes — osem let po vojni in deset po vrednem padcu fašizma — še vedno govorijo o velikem fašističnem svetu, cesarski kroni in podobnem. Morda bi kdo utegnil reči, da je to žalostno, cela vrsta podobnih dogodkov in vsa doseganje italijanske politike jasno pripoveduje, da je bilo to zelo verjetno namenoma "zemanarjevo", in da je bil velik del onih, ki so se v prvih povojnih letih takoj tolkli na svoja fašistična pravila, ker se bi ne mogli razlagati kakšne fašiste, kako je mogome, da se ni sla ta sramota demokratice, tja, kamor spada. In zato se so odgovorni tudi tedanjih sedanjih italijanskih občinstva.

Rekl smo, da so bile tedaj italijanske demokratične, anti-fašistične sile močne, toda to je veljalo samo za množice in zares ozek krog političnih voditeljev. Da je to res, nam kaže dejstvo, da so Renzijo članek artileri na osnovi fašističnega zakona, ki se danes — osem let po vojni in deset po vrednem padcu fašizma — še vedno govorijo o velikem fašističnem svetu, cesarski kroni in podobnem. Morda bi kdo utegnil reči, da je to žalostno, cela vrsta podobnih dogodkov in vsa doseganje italijanske politike jasno pripoveduje, da je bilo to zelo verjetno namenoma "zemanarjevo", in da je bil velik del onih, ki so se v prvih povojnih letih takoj tolkli na svoja fašistična pravila, ker se bi ne mogli razlagati kakšne fašiste, kako je mogome, da se ni sla ta sramota demokratice, tja, kamor spada. In zato se so odgovorni tudi tedanjih sedanjih italijanskih občinstva.

Rekl smo, da so bile tedaj italijanske demokratične, anti-fašistične sile močne, toda to je veljalo samo za množice in zares ozek krog političnih voditeljev. Da je to res, nam kaže dejstvo, da so Renzijo članek artileri na osnovi fašističnega zakona, ki se danes — osem let po vojni in deset po vrednem padcu fašizma — še vedno govorijo o velikem fašističnem svetu, cesarski kroni in podobnem. Morda bi kdo utegnil reči, da je to žalostno, cela vrsta podobnih dogodkov in vsa doseganje italijanske politike jasno pripoveduje, da je bilo to zelo verjetno namenoma "zemanarjevo", in da je bil velik del onih, ki so se v prvih povojnih letih takoj tolkli na svoja fašistična pravila, ker se bi ne mogli razlagati kakšne fašiste, kako je mogome, da se ni sla ta sramota demokratice, tja, kamor spada. In zato se so odgovorni tudi tedanjih sedanjih italijanskih občinstva.

Rekl smo, da so bile tedaj italijanske demokratične, anti-fašistične sile močne, toda to je veljalo samo za množice in zares ozek krog političnih voditeljev. Da je to res, nam kaže dejstvo, da so Renzijo članek artileri na osnovi fašističnega zakona, ki se danes — osem let po vojni in deset po vrednem padcu fašizma — še vedno govorijo o velikem fašističnem svetu, cesarski kroni in podobnem. Morda bi kdo utegnil reči, da je to žalostno, cela vrsta podobnih dogodkov in vsa doseganje italijanske politike jasno pripoveduje, da je bilo to zelo verjetno namenoma "zemanarjevo", in da je bil velik del onih, ki so se v prvih povojnih letih takoj tolkli na svoja fašistična pravila, ker se bi ne mogli razlagati kakšne fašiste, kako je mogome, da se ni sla ta sramota demokratice, tja, kamor spada. In zato se so odgovorni tudi tedanjih sedanjih italijanskih občinstva.

Rekl smo, da so bile tedaj italijanske demokratične, anti-fašistične sile močne, toda to je veljalo samo za množice in zares ozek krog političnih voditeljev. Da je to res, nam kaže dejstvo, da so Renzijo članek artileri na osnovi fašističnega zakona, ki se danes — osem let po vojni in deset po vrednem padcu fašizma — še vedno govorijo o velikem fašističnem svetu, cesarski kroni in podobnem. Morda bi kdo utegnil reči, da je to žalostno, cela vrsta podobnih dogodkov in vsa doseganje italijanske politike jasno pripoveduje, da je bilo to zelo verjetno namenoma "zemanarjevo", in da je bil velik del onih, ki so se v prvih povojnih letih takoj tolkli na svoja fašistična pravila, ker se bi ne mogli razlagati kakšne fašiste, kako je mogome, da se ni sla ta sramota demokratice, tja, kamor spada. In zato se so odgovorni tudi tedanjih sedanjih italijanskih občinstva.

Rekl smo, da so bile tedaj italijanske demokratične, anti-fašistične sile močne, toda to je veljalo samo za množice in zares ozek krog političnih voditeljev. Da je to res, nam kaže dejstvo, da so Renzijo članek artileri na osnovi fašističnega zakona, ki se danes — osem let po vojni in deset po vrednem padcu fašizma — še vedno govorijo o velikem fašističnem svetu, cesarski kroni in podobnem. Morda bi kdo utegnil reči, da je to žalostno, cela vrsta podobnih dogodkov in vsa doseganje italijanske politike jasno pripoveduje, da je bilo to zelo verjetno namenoma "zemanarjevo", in da je bil velik del onih, ki so se v prvih povojnih letih takoj tolkli na svoja fašistična pravila, ker se bi ne mogli razlagati kakšne fašiste, kako je mogome, da se ni sla ta sramota demokratice, tja, kamor spada. In zato se so odgovorni tudi tedanjih sedanjih italijanskih občinstva.

Rekl smo, da so bile tedaj italijanske demokratične, anti-fašistične sile močne, toda to je veljalo samo za množice in zares ozek krog političnih voditeljev. Da je to res, nam kaže dejstvo, da so Renzijo članek artileri na osnovi fašističnega zakona, ki se danes — osem let po vojni in deset po vrednem padcu fašizma — še vedno govorijo o velikem fašističnem svetu, cesarski kroni in podobnem. Morda bi kdo utegnil reči, da je to žalostno, cela vrsta podobnih dogodkov in vsa doseganje italijanske politike jasno pripoveduje, da je bilo to zelo verjetno namenoma "zemanarjevo", in da je bil velik del onih, ki so se v prvih povojnih letih takoj tolkli na svoja fašistična pravila, ker se bi ne mogli razlagati kakšne fašiste, kako je mogome, da se ni sla ta sramota demokratice, tja, kamor spada. In zato se so odgovorni tudi tedanjih sedanjih italijanskih občinstva.

Rekl smo, da so bile tedaj italijanske demokratične, anti-fašistične sile močne, toda to je veljalo samo za množice in zares ozek krog političnih voditeljev. Da je to res, nam kaže dejstvo, da so Renzijo članek artileri na osnovi fašističnega zakona, ki se danes — osem let po vojni in deset po vrednem padcu fašizma — še vedno govorijo o velikem fašističnem svetu, cesarski kroni in podobnem. Morda bi kdo utegnil reči, da je to žalostno, cela vrsta podobnih dogodkov in vsa doseganje italijanske politike jasno pripoveduje, da je bilo to zelo verjetno namenoma "zemanarjevo", in da je bil velik del onih, ki so se v prvih povojnih letih takoj tolkli na svoja fašistična pravila, ker se bi ne mogli razlagati kakšne fašiste, kako je mogome, da se ni sla ta sramota demokratice, tja, kamor spada. In zato se so odgovorni tudi tedanjih sedanjih italijanskih občinstva.

Rekl smo, da so bile tedaj italijanske demokratične, anti-fašistične sile močne, toda to je veljalo samo za množice in zares ozek krog političnih voditeljev. Da je to res, nam kaže dejstvo, da so Renzijo članek artileri na osnovi fašističnega zakona, ki se danes — osem let po vojni in deset po vrednem padcu fašizma — še vedno govorijo o velikem fašističnem svetu, cesarski kroni in podobnem. Morda bi kdo utegnil reči, da je to žalostno, cela vrsta podobnih dogodkov in vsa doseganje italijanske politike jasno pripoveduje, da je bilo to zelo verjetno namenoma "zemanarjevo", in da je bil velik del onih, ki so se v prvih povojnih letih takoj tolkli na svoja fašistična pravila, ker se bi ne mogli razlagati kakšne fašiste, kako je mogome, da se ni sla ta sramota demokratice, tja, kamor spada. In zato se so odgovorni tudi tedanjih sedanjih italijanskih občinstva.

Rekl smo, da so bile tedaj italijanske demokratične, anti-fašistične sile močne, toda to je veljalo samo za množice in zares ozek krog političnih voditeljev. Da je to res, nam kaže dejstvo, da so Renzijo članek artileri na osnovi fašističnega zakona, ki se danes — osem let po vojni in deset po vrednem padcu fašizma — še vedno govorijo o velikem fašističnem svetu, cesarski kroni in podobnem. Morda bi kdo utegnil reči, da je to žalostno, cela vrsta podobnih dogodkov in vsa doseganje italijanske politike jasno pripoveduje, da je bilo to zelo verjetno namenoma "zemanarjevo", in da je bil velik del onih, ki so se v prvih povojnih letih takoj tolkli na svoja fašistična pravila, ker se bi ne mogli razlagati kakšne fašiste, kako je mogome, da se ni sla ta sramota demokratice, tja, kamor spada. In zato se so odgovorni tudi tedanjih sedanjih italijanskih občinstva.

Rekl smo, da so bile tedaj italijanske demokratične, anti-fašistične sile močne, toda to je veljalo samo za množice in zares ozek krog političnih voditeljev. Da je to res, nam kaže dejstvo, da so Renzijo članek artileri na osnovi fašističnega zakona, ki se danes — osem let po vojni in deset po vrednem padcu fašizma — še vedno govorijo o velikem fašističnem svetu, cesarski kroni in podobnem. Morda bi kdo utegnil reči, da je to žalostno, cela vrsta podobnih dogodkov in vsa doseganje italijanske politike jasno pripoveduje, da je bilo to zelo verjetno namenoma "zemanarjevo", in da je bil velik del onih, ki so se v prvih povojnih letih takoj tolkli na svoja fašistična pravila, ker se bi ne mogli razlagati kakšne fašiste, kako je mogome, da se ni sla ta sramota demokratice, tja, kamor spada. In zato se so odgovorni tudi tedanjih sedanjih italijanskih občinstva.

Rekl smo, da so bile tedaj italijanske demokratične, anti-fašistične sile močne, toda to je veljalo samo za množice in zares ozek krog političnih voditeljev. Da je to res, nam kaže dejstvo, da so Renzijo članek artileri na osnovi fašističnega zakona, ki se danes — osem let po vojni in deset po vrednem padcu fašizma — še vedno govorijo o velikem fašističnem svetu, cesarski kroni in podobnem. Morda bi kdo utegnil reči, da je to žalostno, cela vrsta podobnih dogodkov in vsa doseganje italijanske politike jasno pripoveduje, da je bilo to zelo verjetno namenoma "zemanarjevo", in da je bil velik del onih, ki so se v prvih povojnih letih takoj tolkli na svoja fašistična pravila, ker se bi ne mogli razlagati kakšne fašiste, kako je mogome, da se ni sla ta sramota demokratice, tja, kamor spada. In zato se so odgovorni tudi tedanjih sedanjih italijanskih občinstva.

Rekl smo, da so bile tedaj italijanske demokratične, anti-fašistične sile močne, toda to je veljalo samo za množice in zares ozek krog političnih voditeljev. Da je to res, nam kaže dejstvo, da so Renzijo članek artileri na osnovi fašističnega zakona, ki se danes — osem let po vojni in deset po vrednem padcu fašizma — še vedno govorijo o velikem fašističnem svetu, cesarski kroni in podobnem. Morda bi kdo utegnil reči, da je to žalostno, cela vrsta podobnih dogodkov in vsa doseganje italijanske politike jasno pripoveduje, da je bilo to zelo verjetno namenoma "zemanarjevo", in da je bil velik del onih, ki so se v prvih povojnih letih takoj tolkli na svoja fašistična pravila, ker se bi ne mogli razlagati kakšne fašiste, kako je mogome, da se ni sla ta sramota demokratice, tja, kamor spada. In zato se so odgovorni tudi tedanjih sedanjih italijanskih občinstva.

Rekl smo, da so bile tedaj italijanske demokratične, anti-fašistične sile močne, toda to je veljalo samo za množice in zares ozek krog političnih voditeljev. Da je to res, nam kaže dejstvo, da so Renzijo članek artileri na osnov

